

بررسی پایایی بین دو آزمونگر مقیاس اصلاح شده تاردیو در ارزیابی اسپاستی سیتة بازکننده های زانو در بیماران مبتلا به مالتیپل اسکلروزیس

سمیه آذر نیا^۱، ایرج عبداللهی^۲، صوفیا نقدی دورباطی^۳، مهیار صلواتی^۴

۱- کارشناس ارشد فیزیوتراپی، دانشکده توانبخشی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی azarnia.pt.82@gmail.com

۲- دانشیار گروه فیزیوتراپی، دانشکده توانبخشی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

۳- دانشیار گروه فیزیوتراپی، دانشکده توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

۴- استاد گروه فیزیوتراپی، دانشکده توانبخشی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

مقدمه: اسپاستی سیتة یکی از نشانه های آسیب نورون محرکه فوقانی است که شیوع بالایی در بیماران مبتلا به مالتیپل اسکلروزیس دارد. ارزیابی این اختلال حرکتی در تعیین میزان کارایی مداخلات درمانی اهمیت دارد. مقیاس اصلاح شده تاردیو یک معیار بالینی رایج برای ارزیابی اسپاستی سیتة می باشد. هدف این تحقیق، بررسی پایایی بین دو آزمونگر مقیاس اصلاح شده تاردیو در ارزیابی اسپاستی سیتة بازکننده های زانو در بیماران مبتلا به مالتیپل اسکلروزیس بود.

مواد و روش کار: در این پژوهش ۱۲ مرد و ۸ زن مبتلا به مالتیپل اسکلروزیس با میانگین سنی $41/50 \pm 11/95$ به روش نمونه گیری غیراحتمالی ساده انتخاب شدند. عضلات بازکننده هر دوزانوی بیماران با استفاده از مقیاس اصلاح شده تاردیو ارزیابی شد. ارزیابی توسط دو آزمونگر با ترتیبی تصادفی در یک جلسه انجام شد. در پایان پایایی اجزای مختلف مقیاس اصلاح شده تاردیو با آزمون همبستگی درون گروهی بررسی شد.

نتایج: همبستگی نتایج ارزیابی دو آزمونگر در کیفیت واکنش عضلات بازکننده زانو، بر اساس آزمون آماری ICC، $0/89$ به دست آمد. مقدار ICC برای اختلاف بین زاویه واکنش عضلانی و دامنه حرکتی کامل ($R2-R1$) به عنوان معیار شدت اسپاستی سیتة برای دو آزمونگر در یک جلسه ارزیابی $0/77$ به دست آمد.

نتیجه گیری: مقیاس اصلاح شده تاردیو در عضلات بازکننده زانوی مبتلایان به مالتیپل اسکلروزیس پایایی خوبی دارد و برای ارزیابی اسپاستی سیتة این بیماران پیشنهاد می شود.

کلمات کلیدی: اسپاستی سیتة، مالتیپل اسکلروزیس، مقیاس اصلاح شده تاردیو، پایایی بین دو آزمونگر